

at den maa blive saa kort som mulig. Jeg vil anbefale Lovforslaget i dets foreliggende Skikkelse.

Sonne: Se vi hen til de Erfaringer, der ere indvundne ved Loven af 14. April 1905 om Statsstøtte til Sygehuse for tuberkuløse samt til Patienters Behandling paa disse, forekommer det mig berettiget at hævde, at Forholdenes Udvikling har godkendt den Vej, som man dengang slog ind paa. Denne Vej er karakteriseret ved en Samvirken og ved et Fællesskab om de økonomiske Byrder mellem private Organisationer og Kommunerne paa den ene Side og Statsmagten paa den anden Side, altsaa under det solide og gode Løsen: Statshjælp til Selvhjælp. Det Udkast, som dengang blev forelagt Rigsdagen, var jo affattet af Tuberkulosekommissionen og hvilede altsaa paa et solidt, fagligt Grundlag, og det blev ved Behandlingen paa Rigsdagen kun paa faa Punkter fraveget. Der var egentlig kun 3 Ændringer, der bleve indførte. Man indsatte under § 2 Rekonvalescenthjem blandt de Institutioner, der kunne opnaa Statsanerkendelse, og det vedtoges at stille 100,000 Kr. aarlig til Raadighed for Justitsministeren til Opførelse og Udvidelse af Tuberkulosehospitalet. Endelig blev der her i Tinget indført en Ændring i Udkastets § 8 gaaende ud paa, at Patienter, der selv udrede hele Betalingen for deres Kur paa Tuberkuloseanstalten, men som ikke have Raad til at lade sig indlægge paa de dyre Anstalter, skulde have forlods Adgang til de i Loven omhandlede Anstalter.

Det er, som anført, i Henhold til den gældende Lovs § 11, at vi nu beskæftige os med Sagen, efter at den er kommen op fra det andet Ting, hvor den er bleven holdt i Vinterkvarter i rigeligt 4 Maaneder. Lovforslaget blev nemlig indbragt der den 21. November. Selve det fremlagte Lovforslag afviger ikke væsentligt fra den tidligere Lov. Det opretholder, i Overensstemmelse med Sundhedsstyrelsens Indstilling, Hovedprincipperne i den gældende Lov og følger i det hele taget dens Kurs. Der er dog foretaget en væsentlig Ændring, idet man, i Overensstemmelse med Forholdenes Udvikling, har ladet Tilskuddene til Nyoprettelse af Sygehuse træde tilbage i anden Linie, saaledes som det, hvad der ogsaa blev anført af det ærede 4de Medlem for 10de Kreds (Ravn), er kommet til Orde i Lovforslagets forkortede Titel, og saaledes som det ogsaa er udtrykt i Ændringen til § 1.

Der er i § 2 et Par mindre væsentlige Ændringer, men der er i øvrigt ved Affattelsen af § 2 en Realitet, som jeg kunde ønske nærmere at pege paa. Der er nemlig noget, jeg ikke rigtigt forstaar. Naar vi tage Motiverne til det andet Lovforslag, der staar paa dette Mødes Dagsorden, ville vi der se, at der udtales, at ca. 71 pCt. af Tuberkulosetilfældene skyldes Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved. Men saa staar der i Motiverne til den paagældende Lovs § 4, at der ogsaa er andre Former af Tuberkulose, der kunne være smittefarlige, „saasom Ben- og Kirteltuberkulose med Udflod eller tuberkuløs Tarmbetændelse”. Naar vi saa vende tilbage til § 2 i det Forslag, som vi her behandle, altsaa om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling, saa ville vi se, at der kan meddeles Statsanerkendelse til Helbredelsesanstalter for kirtelsyge Børn. Det er de første 2 Punkter. Saa kan der under Punkt 3 og 4 ydes Statsanerkendelse til Helbredelsesanstalter for Patienter med Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, endvidere under Punkt 5 til Rekonvalescenthjem for dem, som ere udskrevne fra de nævnte Helbredelsesanstalter, Endelig kommer under Punkt 6 Plejehjem for Patienter med Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, „for hvem Ophold paa Sanatorium eller Sygehus ikke kan anses for nødvendigt”. Naar vi nu endelig i Motiverne til det andet Lovforslag se, at der er andre Former for Tuberkulose, som ere smittefarlige, og at altsaa Tilfældene i Lunge og Strubehoved kun dække de 71 pCt. af de foreliggende Tilfælde, saa spørger man uvilkaarligt sig selv: Til hvilke af Institutionerne under § 2 faa saa Patienter med de andre Lungetilfælde Adgang, eller faa de overhovedet ikke Adgang til nogen af dem, og hvis dette er Tilfældet, bør de da ikke have Adgang? Jeg erkender, at det er gaaet mig ved mit Arbejde med dette Lovforslag, som det saa ofte er gaaet, at man som Medlem af Rigsdagen kommer til at beskæftige sig med Sager, som ligge udenfor ens Videns og Indsigts naturlige Begrænsning, men saa maa man jo søge saa vidt muligt at skaffe sig den Oplysning, man mangler, og de Betragtninger, jeg her har fremført, ere resulterede i et stort Spørgsmaalstegn, som jeg herved tillader mig at fremsætte i Haab om, at den højtærede Minister vil være i Stand til og villig til at give mig den tiltrængte Oplysning om dette, som det synes mig, ikke ganske uvigtige Forhold.

Saa er der endvidere i det andet Ting indført adskillige Ændringer, blandt hvilke